

undgå tab, har administrationen løbende været opmærksom på, om der var andre boligsøgende end de, der stod øverst på ventelisten, og som kunne rykke ind med meget kort varsel på en eller to dage. Har det været tilfældet, har FSB udlejet til disse andre boligsøgende.

De andre boligsøgende har været fundet ad flere forskellige kanaler. Boligbutikken på Hovedbanegården har fundet et par lejere blandt deres fremmødte. Én lejer i en naboejendom har selv rettet telefonisk henvendelse. FSB's ekspedition har været opmærksom på, om der mødte ansøgere frem, der kunne springe til her og nu. I et enkelt tilfælde er en lejer fundet gennem kontakt til en anden boligorganisation.

FSB's motiv for at udleje på denne måde har udelukkende været at undgå et lejetab, som skulle bæres af beboerne i afdelingen gennem øget huslejebetaling.

FSB's administration mener, at der er tale om en ekstraordinær situation, når mange lejligheder skal udlejes samtidig med kort varsel. FSB har derfor handlet i en slags nødværge for at sikre afdelingens fremtidige økonomi.

Til FSB's redegørelse bemærker Københavns Kommune følgende:

Ifølge almenboliglovens § 51 skal ledige familieboliger udlejes til boligsøgende, der er optaget på en venteliste. Såfremt boligerne ikke kan udlejes til boligsøgende på førnævnte venteliste, kan den almene boligorganisation udleje de almene familieboliger til andre boligsøgende.

Tilsynet forstår, at FSB i denne sag som følge af partielle udlejningsvanskeligheder, tidsmæssige årsager, det deraf forårsagede krav om »straks-indflytning« og størrelsen af det akutte anvisningsbehov blandt boligsøgende på venteliste – under hensyn dels til boligernes beliggenhed og aktuelle standard sammenholdt med størrelsen af denne endelige boligleje m.v., dels til afdelingens fremtidige økonomi – har fundet det nødvendigt at afværge tab.

På den baggrund har Tilsynet en vis forståelse for den af FSB's således udførte nødværgeudlejning (tabsminimering). Set i lyset heraf kan FSB siges at have handlet i overensstemmelse med lovens intentioner.

Når dette er sagt, tillader Tilsynet sig overfor FSB dog at indskærpe, at lovens regler for anvisning af almene boliger skal fortolkes som ufravigelige.

Endelig finder Tilsynet det noget overraskende, at det tilsyneladende ikke har været muligt via byggeriets tilrettelæggelse at forudsige fær-

diggørelsestidspunkterne mere end 14 dage forud, således at udlejningsbestræbelserne – i betragtning af de konstaterede udlejningsvanskeligheder – kunne indledes før.

I fremtidige tilsvarende sager henstiller Tilsynet til FSB, Byfornyelsen København eller andre ansvarlige at sikre en bedre koordinering, der muliggør, at der kan afses den nødvendige tid til udlejningsbestræbelserne, herunder ikke mindst efter den ordinære venteliste.

Jeg kan knytte følgende kommentarer til redegørelsen:

Det fremgår, at FSB har fraveget de gældende ventelisteregler ud fra nødværgebetrægtninger. Jeg har som Københavns Kommune en vis forståelse for, at hensynet til afdelingens økonomi kan begrunde sådanne nødværgebetrægtninger. Det vil være uheldigt, hvis afdelingens økonomi allerede fra ibrugtagningstidspunktet er belastet af tab.

Men når det er sagt, kan jeg fuldt ud tilslutte mig Københavns Kommunes kritik af renoveringens tilrettelæggelse set i forhold til ibrugtagningen af lejlighederne.

Jeg mener ligesom Københavns Kommune, at hele problemet kunne være undgået, hvis byggeriets aflevering havde været planlagt bedre. Dermed havde FSB haft god tid til at leje boligerne ud efter gældende regler.

Jeg er derfor tilfreds med, at Københavns Kommune har henstillet til FSB og Byfornyelse København, at der for fremtiden sker en bedre koordinering.

Spm. nr. S 3087

Til statsministeren (30/8 02) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil statsministeren kommentere sagen om aflytningen af Jyllands-Postens journalist Stig Matthiesen, herunder om statsministeren synes politiet i højere grad skal aflytte journalister, eller om politiets praksis går for vidt?«

Begrundelse

Statsministeren har ifølge Jyllands-Posten afvist at kommentere sagen så længe den verserer, men spørgeren finder, at statsministeren som pressens minister og den øverste beskytter af